



De programmabegroting 2019 – 2022, een complex document van 353 pagina's boordevol cijfers, tabellen en verklarende tekst met maar een doel: De voorgenomen gemeentelijke activiteiten voor de komende vier jaar in beeld te brengen en die mogelijk worden gemaakt door een zo zuiver mogelijke inschatting van de gemeentelijke inkomsten en lasten.

Van het algemene begrotingsbeeld naar de realiteit van deze begroting is maar een kleine stap omdat de gemeente Nunspeet de organisatie en presentatie van de jaarlijkse begroting goed op orde heeft. De begroting zit boekhoudkundig en lay-out technisch goed in elkaar. Alhoewel je bij cijfers altijd op je tellen moet passen. In de column Ombudsman van de Volkskrant werd er afgelopen zaterdag van een nulletje te veel of te weinig een aardig voorbeeld gegeven. De 55 kilometer lange brug tussen Hongkong en Zhu hai, die afgelopen week geopend is, kostte niet 17 miljoen euro, maar 17 miljard. Wat scheelt het! Om de gemoedsrust van ons college niet te verstoren, het CDA heeft nulverschrijvingen in deze begroting niet gevonden. Een hele geruststelling dus.

De nu ingezette wijze van digitale presentatie in Pepperflow is passend in het steeds verder ontwikkelen van digitale mogelijkheden en services. De fractie van het CDA is blij met de gekozen begrotingspresentatiewijzen in de verschillende media zodat alle inwoners de mogelijkheid hebben kennis te nemen van de begroting, de beschouwingen, de discussies en de besluiten. Een compliment verdient de publicatie in de lokale krant van deze week. Een goed doordacht en heel toegankelijke samenvatting van de begroting op een dubbele pagina. Dat verdient nog meer navolging. Dit deel van mijn beschouwing afsluitend: de begroting verdient waardering voor het college, de betrokken portefeuillehouder en de betrokken ambtenaren voor het geleverde werk.

Over naar de inhoud en daar gaat het toch om. Wat wil de gemeente gaan doen en tegen welke prijs en inspanning.

Het beeld dat daarbij naar voren komt is dat deze programmabegroting behoudend optimistisch oogt, de begroting heeft nieuw beleid en zet reserveringen neer voor de komende grote projecten. Sommige gemaakte keuzes leidde tot het stellen van de nodige vragen en dat heeft het CDA ook gedaan in de schriftelijke beschouwingen. De beantwoording van onze vragen, maar ook die van onze collegapartijen, stemmen ons redelijk tevreden. In de 2^{de} termijn zullen wij op een paar zaken inhoudelijk terugkomen. In dit deel van de Algemene Beschouwing willen ik nog een drietal voor het CDA belangrijke aandachtspunten benoemen.



Zo maken wij ons nog steeds grote zorgen over het in de hand houden van de enorme kosten op het gebied van jeugdzorg. In april jl. kwam het Centraal Bureau voor de Statistiek met wat cijfers over jeugdzorg. In 2015 kregen 303 duizend jongeren jeugdzorg, eind 2017 waren het er 360 duizend. In 2018 lijkt er een lichte daling in te zetten, maar dat lost de problematiek helaas niet op. Heel veel gemeenten komen door deze toename op dit gebied steeds vaker in de rode cijfers en doen een beroep op de landelijke stroppenpot.

Voor het CDA is het duidelijk, dat, ondanks, en met respect daarvoor, ondernomen of nog te nemen lokale en regionale acties, de kosten vanuit een veel breder scala van maatregelen in de hand moeten worden gehouden. Jeugdzorg onthouden is daarbij voor het CDA geen optie. In dit stadium van het in de hand houden van de kosten jeugdzorg is vooral een inzet vanuit de VNG en de Haagse politiek nodig. Dus college, laat de Nunspeetse stem ook vooral daar horen.

Een tweede zorgpunt is de welzijnszorg in Nunspeet. Welzijnszorg functioneert goed in de gemeente Nunspeet en dat dankzij uitstekend opererende welzijnsorganisaties en de inzet van een grote schare van vrijwilligers en mantelzorgers. Er wordt bijvoorbeeld in deze tijd veel gevraagd van mantelzorgers om zorg te leveren aan het welzijn van familieleden. Deze ondersteuning leidt nogal eens tot overbelaste mantelzorgers. Het is noodzakelijk dat ondersteuning van in dit geval mantelzorgers direct geleverd moet kunnen worden. Dat willen de welzijnsorganisaties ook van harte doen en slagen daar, wonderwel, in. Maar dat wonderwel is misschien wel eindig omdat zij in hun beschikbare middelen te kort schieten. Welzijnszorg, een uitstekend voorbeeld van solidariteit en een gedeelde verantwoordelijkheid, twee van de bekende CDA-standpunten, in de Nunspeetse samenleving. Maar de welzijnsorganisaties moeten daartoe door de lokale overheid, deze raad dus, wel in staat worden gesteld en dat is het overheidsdeel van de gedeelde verantwoordelijkheid.

Tenslotte het punt duurzaamheid. Het containerbegrip duurzaamheid popt op veel plaatsen op en is voorzien van ambitieuze beelden, wensen en mogelijkheden. En ondertussen tikt de klok elk uur door en merken wij, maar zeker de natuur, steeds meer en meer de zichtbare klimaatveranderingen. Het besef dat er iets moet gaan gebeuren om de aarde voor onze volgende generaties bewoon- en leefbaar te houden is gelukkig in Nederland en ook in Nunspeet wel aanwezig, gelijktijdig zijn wij goed geworden in het wijzen naar elkaar als het gaat om initiatieven, het uitvoeren daarvan en vooral wie gaat het betalen. Dan komen argumenten zoals



van 'not in my backyard' en 'daar is geen geld voor' als paddenstoelen uit de grond schieten. Het CDA onderkent deze trend en wil die het liefst vandaag doorbreken, maar beseft ook dat het lijkt alsof de landelijke en lokale politiek soms gemakkelijk de houding aannemen van 'tijd genoeg'. Maar dat is niet zo, het is 5 voor twaalf geworden op de klimaatveranderingsklok, er rest nog maar zeer weinig tijd. Aan het werk dus.